

Spm. nr. S 669

Til *udenrigsministeren* (20/6 91) af:

Ole Espersen (S):

»Hvilke oplysninger kan udenrigsministeren give om menneskerettighedstilstanden i Marokko, herunder specielt i relation til Amnesty Internationals rapport om grove krænkelse i dette land i forbindelse med behandlingen af fanger og herunder tilfælde, hvor løsladelse ikke sker på trods af, at afsoningstiden ifølge dommen for længst er afsluttet?«

Begrundelse

Efter Amnesty Internationals oplysninger i medlemsbladet fra april/maj 1991 er der tale om helt uacceptable former for behandling af fængselsfanger i Marokko. Det er spørgerens opfattelse, at den danske regering eller EF bør forlange nærmere oplysninger fra de marokkanske myndigheder med henblik på i påkommende tilfælde at protestere mod menneskerettighedskrænkelserne.

Svar (28/6 91):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Udenrigsministeriet er bekendt med de problemer i bl.a. strafferetsplejen og fængselsvæsenet, som er omtalt i Amnesty Internationals medlemsblad for april/maj 1991, og som spørgeren henviser til.

Jeg har hæftet mig ved, at det pågældende nummer af Amnesty Internationals medlemsblad ikke omtaler den i maj 1990 nedsatte kommission for menneskerettigheder.

Kommissionen afgav i februar i år sine første anbefalinger, som efterfølgende blev godkendt af kongen.

Anbefalingerne omhandler hovedsagelig forslag til forbedringer af forholdene for bl.a. straffefanger, herunder kontrolkommissioner vedrørende levevilkårene i fængslerne samt afsættelse af øgede midler til fængselsvæsenet.

Sideløbende hermed vedtog parlamentet i april d.å. en ændring af bl.a. strafferetsplejeloven. I medfør heraf blev den tidligere adgang til i særlige tilfælde at tilbageholde, respektivt varretægtsfængsle, personer i ubegrænset tid ophevet.

Alt i alt er der således sat en udvikling i gang i den rigtige retning, som må hilses velkommen.

Som led i sin løbende befattning med menneskerettighedssituationen i Marokko vil Udenrigsministeriet have opmærksomheden henvendt på, hvorledes de marokkanske myndigheder i den kommende tid følger op på kommissionens anbefalinger og gennemfører lovændringen, og i øvrigt – når lejlighed byder sig – tilskynde til yderligere reformer på området.

Under de foreliggende omstændigheder er det givet, at situationen i Marokko også i fremtiden vil blive fulgt nøje af EF-landene inden for rammerne af det europæiske politiske samarbejde (EPS).

Spm. nr. S 670

Til *kommunikationsministeren* (21/6 91) af:

Ernst B. Schmidt (FP):

»Når postvæsenet ikke har planer om at etablere rullende postkontorer i mindre byer, men i stedet planlægger at omdanne ca. 400 mindre posthuse til såkaldte samdriftsposthuse, indgår det så i planlægningen, at i de tilfælde, hvor samdrift ikke er mulig, da opretholdes posthuset?«

Begrundelse

Kommunikationsministeren afviser at etablere rullende postkontorer i landdistrikter og henviser bl.a. til, at postvæsenet i en række tilfælde søger at omdanne egne posthuse til samdriftsposthuse.

Men ud fra oplysninger om, at postvæsenet planlægger at omdanne ca. 400 mindre posthuse til samdrift, ønskes det klarlagt, hvad postvæsenet beslutter at gøre i de tilfælde, hvor samdrift af en eller anden grund ikke lader sig etablere.

Denne problemstilling aktualiseres yderligere af, at kontorchef i postvæsenet Benny Lundgaard i pressen den 18. juni 1991 udtaler, at postvæsenet også har gjort dårlige erfaringer med samdriftsposthuse.

Svar (27/6 91):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Såfremt postvæsenet skulle komme i den situation, at det ikke er muligt i lokalområder at omdanne et posthus til samdriftsposthus, vil andre muligheder for at opretholde en acceptabel postal service blive overvejet.